

FIETSTOCHT LANGS DE RIJN DOOR DE ALPEN NAAR ITALIE

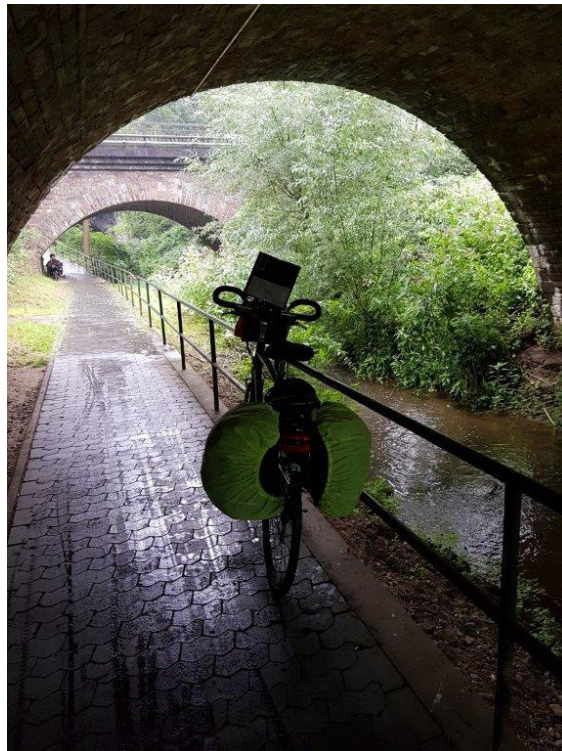
Augustus 2017, Eindhoven – Klaas Schoustra – 55 jaar

7 Augustus vanuit Eindhoven met Esther door de regen naar de Duitse grens bij Roermond gefietst. Nog een lekke band op de brug over de Maas, de fietsenmaker was gelukkig dichtbij. De tweede dag mooi weer en alleen verder gegaan. Het begin van mijn fietstocht langs de Rijn door de Alpen naar Italië en daarna terug met de trein. Een lang gekoesterde wens is werkelijkheid geworden. Gaat het nog lukken binnen twee weken op mijn oude dag?

Via het Middeleeuwse stadje Zons ging het langs prachtige fietspaden met mooie vergezichten, afwisselend natuurschoon en megafabrieken van Bayer en Ford en de pittoreske riverside van Keulen.

Dag 3 van de fietsreis langs de Rijn tot over de Alpen. Hele dag reclame gemaakt voor GoreTex regenkleding. Prima spul, licht van gewicht en toch transpiratie doorlatend. Met zo'n 18 tot 20 km per uur en wat koffie pauzes hier en daar toch nog een kleine 120km gefietst. Een rijnaak hier gaat ca 12 km per uur stroomopwaarts. De reis ging vandaag van Keulen naar Koblenz. Spoorzoeken langs de rivier gaat makkelijk, maar de poortwachter van Tor Nord bij een Shellplant was toch van mening dat het fietspad niet over zijn terrein ging. Met Google Maps erbij heeft hij toch gelijk gekregen. Morgen verder naar Mainz, hopelijk dan met zonnebrand op.

Dag 4. Op de fiets door de Alpen naar Italië. Vandaag van Koblenz naar Mainz, ruim 100km. Columbus had gelijk. Als je van de kaart afvalt, sla je gewoon de bladzijde om en zo kom je erachter dat de wereld inderdaad rond is, maar ook niet vlak. Ook vandaag eindigde een fietspad voor de poort van een multinational, ditmaal was het Nestlé. Dan maar weer Google Maps erbij halen en de route proberen op te pikken.

Weer veel regen op deze zomerse Duitse dag. Geen dagjesmensen; af en toe fietsers met volle bepakking. Een ouder stel dat geniet van buiten zijn, 2 vrouwen die de romantiek van de Rijn bij de Lorelij aanschouwen, een jong stel met tent op weg naar de camping, de avonturier die niet wil weten wat hem te wachten staat, zoals ik. Allemaal hebben ze zo hun eigen reden. Kunnen afzien van comfort en wilskracht die hen drijft, dat hebben ze gemeen.

Mijn grootste vrienden onderweg zijn echter een warme douche, lekker Weissenbier en een bed. Oh ja en pistache ijs met nog een bolletje van een andere smaak erbij.

Dag 5 van de fietstocht over de Alpen. Vandaag had de lieve heer een fruitontbijt voor mij in gedachten. De druivenstruik langs de weg hing vol met heerlijke vruchten. Geen fluisterende slang te bekennen. De druiven waren keurig gewassen afgelopen dagen, maar nog iets te zuur, gelukkig maar, anders was de struik nu leeg geweest.

Hele dag bijna net niet helemaal zonder een spatje regen. De eerste dagjesmensen kwamen ook weer voorzichtig uit hun comfortzone met dikke regenpakken aan. Overigens prima fietsweer met 21 C.

Windje 4 tegen. Ook 4 ooievaars op een rijtje gespot.

De multinationals waren er ook weer, Ludwigshaven met BASF Tor 1 t/m 15, en verderop Daimler met de gebruikelijk wegomlegging voor fietsers.

De dom in Worms was wel leuk en die van Speyr nog mooier. Overnacht nu in de buurt van Karlsruhe en over 2 dagen in Zwitserland? Zo nu eerst een Weissenbier.

Dag 6 van de fietstocht over de Alpen. Na een kwartier fietsen begonnen de mensen vreemd te praten. Heb toen ook maar de hele dag in het Frans meegedaan. Langs de Franse Rijnzijde ging het moeizaam met tegenwind naar Straatsburg. Welkom in de Elzas. Geen Chemische plants meer, maar knusse vakwerkhuisen. Begon de Rijn ook wel beu te worden inmiddels met al die prachtige vergezichten en natuur.

Straatsburg is wel een hele mooie oude stad, echt vakwerk. De lieve heer dwong mij nog een ijscafé in te vluchten door een stortbui los te laten.

Vervolgens ging het 50km langs het Rhone-Rijnkanaal met een licht rug windje. Na 135 km een dorp ingedoken, slaapadres op goed geluk gevonden en moest tot mijn stomme verbazing vaststellen dat met Esther we daar 4 jaar geleden ook hadden overnacht. Mij herkenden ze niet meer door de inmiddels iets meer dan lichte baardgroei. Morgen is het nog maar 80 km naar Bazel in Zwitserland.

Wie zei ook al weer dat je als mens zo iets als 2 liter bier per dag nodig hebt? Daar gaan we maar eens mee aan de slag, na een heerlijke Jean-Jacque salade.

Dag 7 van de fietstocht over de Alpen. Vandaag Frankrijk en haar dorpjes met zonder stimulerende horeca achter mij gelaten. Pas voor de Zwitserse grens de benodigde middagmaaltijd bij een Italiaans eetcafé genuttigd, Fransen schijnen dan niet te werken. En ineens sta je dan midden op de markt van het bruisende Bazel waar je alles kunt krijgen tegen hoge prijzen.

De man met de hamer kwam vanmiddag ook langs. Het was bloedheet en de inspanningen van afgelopen week manifesteerden zich. Waar eerst alleen de fiets piepte en kraakte, was het nu mijn lichaam. Gelukkig heeft het ijs dessert en een Weissenbiertje mij er weer doorheen getrokken. Hopelijk lukt het morgen wat beter om minder ver te fietsen. De route gaat verder langs de Bodensee en dan naar Liechtenstein.

Dag 8 van de fietstocht over de Alpen. Rustdag? Toch maar eindje fietsen dan. Helaas het werd een heel zwaar eindje. In eerste instantie leek het relaxed te gaan met veel zwanen en stuwdammen die ingeruild waren tegen de rijnen. Het witte goud.

Daarna een wirwar van kronkelende weggetjes en niet hier maar vooral daar een bewegwijzering. Zo sta je ineens in het verkeerde dorp. Even op google maps kijken en ja er loopt een landweggetje binnendoor naar de route. Dit was een beetje dom. Na de eerste bocht ging het 10% omhoog een paar km lang. Dit staat me over een paar dagen dus te wachten naar de top van de Alpen. Onder een brandende zon de laatste 200m toch maar gelopen. Maar de mokerslag was al uitgedeeld. Verderop ging het als een speer naar beneden. De lucht van aangebrande remblokken insnuivend en zoals gebruikelijk onderaan de helling een kruispunt met stoplicht. Zonde.

Nog een klein eindje doorgefietst en de fiets in een Zwitserse wilg gehangen op de binnenplaats van een fraaie Gasthof. Hier een koude Spartaanse koude douche genomen en de rest van de middag gepit. Vanavond op zoek gegaan naar een grote salade, Weissenbier en ijs na. Er moet trouwens iets in dat bier zitten waardoor ik mij een stuk beter voel, van die salade zal het niet zijn. Morgen weer verder.

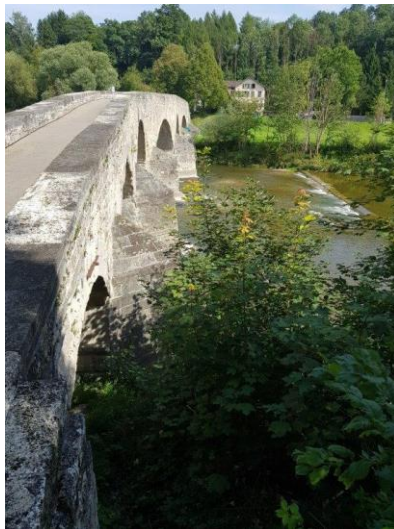
Dag 9 van de fietstocht over de Alpen. Met de opgedane wijsheid van gisteren ging het vandaag verrassend goed.

Tip 1. Voor het verlaten van een dorp nogmaals natrekken of dit echt de goede weg is, door het gewirwar van warrige wegen, die mij wis en waarachtig in de war brengen. Zo staan er meerdere rijnroutes aangegeven die deels naar elkaar verwijzen. Door veelvuldig achterom te kijken kom je erachter waar je naar toe zou moeten gaan, zoiets als in België. Bij een door de regen ingestorte bergweg was gelukkig nog een paadje vrij.

Tip 2. Als de helling te steil wordt niet doortrappen maar gaan kluunen. Kluunen is met je Gazelle aan de hand verder lopen als fietsen niet meer lukt, p.s. met een ander merk mag ook. Deze techniek heb ik vandaag meerdere malen toegepast en had als resultaat fit te blijven voelen. Opvallend is dat de gemiddelde leeftijd van de fietsers hier sterk daalt. Behalve een oma die 7% omhoog stoomde met een opgevoerde elektrische fiets, of was het toch de moeder van Bauke Mollema die hier op vakantie zou kunnen zijn?

Met deze wijsheid op zak kijk ik weer hoopvol vooruit, kluunen kan altijd nog en zal me niet in de kou laten staan bij de hoogste bergpassen.

Na 100km neergestreken in het zeer oude en fraaie Bischopszell en geheel in traditie lopend een Romeinse brug gekluund, omdat fietsen niet was toegestaan. Daarna met het gebruikelijke Weissenbier op een terras de dag afgesloten. Voor de laatste slok belandde er een vlieg in, maar met enig fatsoen durde ik toch geen nieuwe te vragen.

Dag 10 van de fietstocht over de Alpen. Na wat klim, klauter en kluunwerk in de ochtend kwam de veelbelovende Bodensee in zicht. Aan het strand genoten van het prachtige uitzicht. De rust die het water uitstraalt deed even alle gezwoeg van de laatste dagen vergeten.

Daarna ging de route via Oostenrijk.

De horecaprijzen in Zwitserland liggen zo'n 70 a 80% hoger dan in de Eurolanden. De moeite dus waard om daar de broodnodige dagelijkse portie ijs te eten, brood eten is overigens ook geen vakantie.

Het was te warm om echt ver door te fietsen. Na 95 km in Liechtenstein, kamer bij jeugdherberg gevonden. Dat was zeker ruim 30 jaar geleden, ook tijdens een fietsvakantie, toen met Jappie in Scandinavië. Overigens prima eten hier en op dit moment was er geen jeugd te bekennen, alleen een handjevol oudere jeugd op de fiets en een jong gezin. Ook mijn dagelijkse Weissenbier werd er tot grote blijdschap geschonken na het tonen van mijn ID, leeftijd was gelukkig akkoord.

Inmiddels worden de bergen om mij heen wel heel erg hoog. Even niet aan denken en morgen gewoon doorgaan. Time will tell.

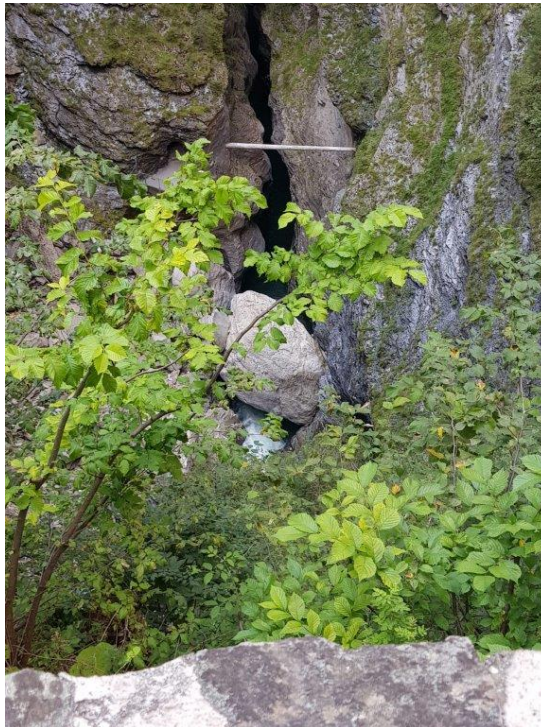
Dag 11. Met de fiets over de Alpen. De generale repetitie. Route ging vandaag van Liechtenstein via het Zwitserse Chur richting de Splugenpas. Na 50km langs de Rijn en harde bergwind tegen, om gek van te worden, gaat het verder de bergen in. Helling van 1,5km, 10%, bloedhete zon, volle bepakking en onverharde grindweg. Nee dank U, dus maar kluunen, wat bijna net zo snel gaat overigens voor een doorgewinterde sporter. De klim ging zo 100m omhoog langs de ooit door Polen aangelegde bergweg met de Rijn op grote diepte naast je.

In Chur inmiddels de in rook op gegane remblokjes laten vervangen. Zouttabletten meegekregen van de zorgzame fietsenmakerswinkelmevrouw, die zou ik wel eens heel hard nodig kunnen hebben zij ze. Maar eerst nog even rondkijken in de Altstadt van het prachtige plaatsje.

Verderop in Thusis brak het moment van de waarheid aan. Zou het me lukken de Via Mala te beklimmen, 15km met verharde weg met lange stukken van 10%. Op een terras alle voorbereidingen getroffen. Rust, thee, zouttablet energizer, 2 bolletjes ijs en mentaal bereid zijn tot het diepste te willen gaan en tot slot ademhaling in cadans met fietstempo brengen. Maar niet heus, lekke band, geplakt doorgaan, maar niet heus, band schaafde aan, opnieuw band gelegd en dan met de allerkleinste versnelling heel rustig met 6km per uur omhoog gefietst. Tot mijn eigen verbazing lukte het zo verder te komen zonder het gevoel kapot te gaan. Op de late namiddag slechts 4 fietssporen in het stof op de weg voor me. Onder mij stroomt de Rijn in een diepe spelonk. Verderop baant de rivier zich kronkelend een weg tussen de rotsblokken door. Onopgemerkt dwars door een groepje bus toeristen gereden die zich stonden te vergapen aan het natuurgeweld. Ze dachten zeker dat ik bij de groep hoorde.

Met tranen van blijdschap kreeg ik het Bartlehiem 1997 gevoel. Het is nog maar 30km naar de top. In een mooi hotelletje sluit ik de dag af met een koolhydraatrijk Weissenbiertje. Inmiddels trokken de wolken samen en is er slecht weer op komst. Hopelijk lukt het morgen de laatste 30km naar de top af te

leggen, meer dan 1 km omhoog. Er is slecht weer voorspelt met veel regen en kans op sneeuw. Dat zou dan een snipperdag in de vakantie kunnen worden.

Dag 12 met de fiets de Alpen over. Het is gelukt. Kluunen was uiteindelijk niet nodig, dus zonder met de fiets aan de hand te lopen. Het weer was vanochtend verrassend droog en 15C. Het traject ging eerst over een stuk van 25km tussen de 6 en 10% aaneen stuk omhoog tot de Splugenpas met een stijging van 1100m en daarna naar beneden tot het Italiaanse Chiavenna.

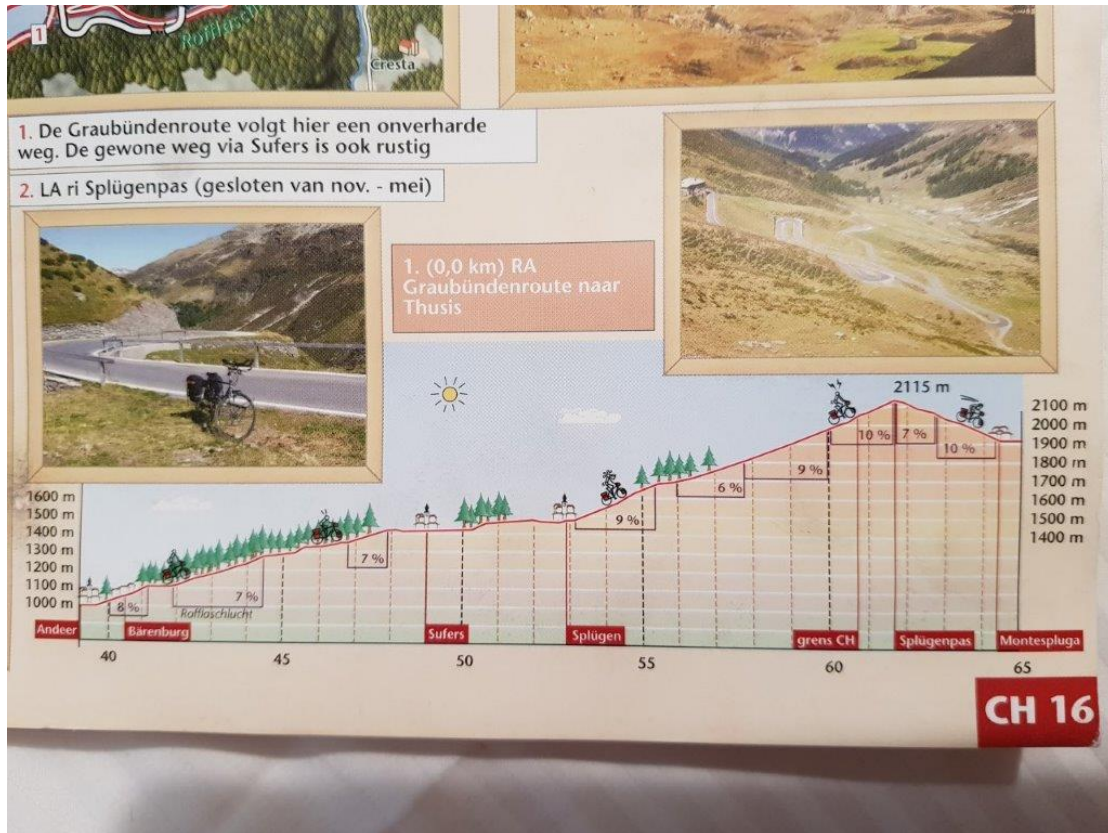
In de allerkleinste versnelling en verstand op eindig, heel rustig doortrappen tot het dorpje Splugen, dat ging nog redelijk soepel, maar toen begon de vermoeidheid te komen. Stug doorgaan met 6km per uur. Met een laatste blik op de Rijn die een andere weg koos, ging het verder omhoog.

Auto's kropen heel langzaam voorbij, want ruimte was er niet veel in de haarspeldbochten. Prachtige vergezichten. De boomgrens inmiddels voorbij. Regelmatig even 2 minuten stoppen, lucht happen en dan weer verder. Een bordje, nog 4km. Nogmaals opladen, nog 400m met een hele gemene bocht. Nog 1 keer luchthappen. Nog 100m, nog 1 minuut pauze. Inmiddels was ik in de wolken beland, nauwelijks nog uitzicht. En daar was de top. Met een trillend lichaam sta je daar dan, hetzelfde gevoel als op de Bonkefaert in 1997. Een heel diep gevoel van ontroering na een uiterste krachtsinspanning, een brok in de keel en een dikke traan in de ooghoeken.

En dan de beloning, 1 km naar beneden door alleen maar te remmen, met een gangetje tussen de 40 a 50km en stapvoets door de scherpe haarspeldbochten. Sneller is niet handig met vrouw en kinderen thuis. Op enkele bergtoppen lag nog sneeuw.

Na 12 dagen onderweg en bijna 1200km verder is het tijd om me te laten verwennen door de Italiaanse keuken. Nog 2 dagen langs het Como meer fietsen en dan met de trein naar huis op dag 15.

Dag 13. Fietstocht langs de Rijn en over de Alpen. Na een loodzware klim gisteren over de Splugenpas en de Rijn achter me gelaten, vandaag een relaxte dag gehad met een fietstocht langs het Como meer. Prachtige plaatsjes met zonoevergoten oevers. Gelukkig was er een provisorisch fietspad langs het water, dwars door de campings, over boulevards en als het niet anders kon langs de veel te smalle en drukke weg. Gelukkig waren er listige fietspaadjes om de smerige veelvuldige autotunnels heen aangelegd. Het was druk langs het meer, veel zon na dagen van regen. Kilometers badpakken lagen er nu te verkleuren. Robijn had hier goede zaken kunnen doen. Met fietsbroek aan het water inrennen leek mij overigens niet gepast.

Lekker Como visje uit het meer op terras gegeten en vroeg hotelkamer gezocht in Menaggio. Het middagdutje werd enigszins ruw verstoord door een Jazzbandje dat ineens onder mijn raam stond te spelen. Vond dat podium wel verdacht bij aankomst, maar het uitzicht was te mooi om een andere plek te zoeken. Nu is Jazz niet mijn favoriete muziek en ben op toch op de piazza een lekker avondmaal gaan nuttigen. Ook wel gezellig zo'n bandje.

Morgen nog een laatste klim naar het Zwitserse Lugano en dan de voorbereidingen voor de terugtocht treffen.

Dag 14 met de fiets over de Alpen. De reis ging vanuit Menaggio via het Zwitserse Lugano en daarna met de trein naar huis, althans proberen zover mogelijk te komen. Het fietsdeel was pittig steil. Lange hellingen tot 7%, maar dat is inmiddels redelijk te doen. Omkleden tot een nette burger en dan de trein in. In Zuid-Duitsland was inmiddels een treintunnel ingestort, waardoor een snelle terugtocht niet mogelijk was. Daarom in Zürich nog wat rondgekeken en verder naar Basel. Hier was alles in rep en roer met gestrande reizigers. Heb daar de stoptrein naar het noorden genomen en 's-avonds laat uit op de plaats delict uitgetapt. Nu verder met de bus en later weer een trein oppikken. Er rijden wel bussen, maar die nemen weer geen fietsers mee. Toch een avontuurlijke afsluiting van de dag. Ben benieuwd of er straks ergens een Weissenbier op mij wacht.

Dag 15. Met de fiets langs de Rijn en over de Alpen. De reis ging vandaag vanuit Zuid-Duitsland naar huis per trein.

Gisteravond laat toch nog de fiets in de bus weten te praten voor de omleiding, na het stranden van de trein. Gisteravond hotelletje gezocht en vanochtend weer naar het station. Helaas was er geen plek meer voor een fiets in de trein, ondanks dat ik mijn baard keurig had getrimd, schone kleren aanhad en keurig Duits sprak. De stoptrein vanuit het Zuiden zou wel kunnen, mooi niet dus. Dan maar plan B; fiets uit elkaar halen en in een grote speciale treinfietstas stoppen. Die had ik tenslotte niet voor niets door de Alpen heen gezeuld.

Een perronbeambte wist mij te melden dat de volgens hem te grote tas niet mee mocht in de trein. Hier heb ik mij uiteraard niets van aangetrokken. Een vrouwelijke collega moest er aan te pas komen en bevestigde dat de tas toch oké was.

De reis kon weer verder tot Düsseldorf, alwaar een kapotte trein voor ons op het spoor stond. Toch maar huis fietsen dan? Je zou haast denken dat het voorbestemd was. Maar nee, 2 weken is wel genoeg. Eind goed al goed, met nog een uurtje te gaan zal ik deze middag naar alle waarschijnlijkheid thuis aangekomen. Maar nee, door problemen op het spoor, een daardoor net gemiste trein, nog snel in een verkeerde trein gesprongen en uiteindelijk dan 3 uur later via Roermond toch in Eindhoven aangekomen.

De fietsreis langs de Rijn door de Alpen naar Italië was een hele bijzondere ervaring om nog vaak aan terug te denken. De tijd ging snel voorbij.

